

הבאר הראשונה

אגדת עם

ציורים - אמנואל סקנזני

הייתה פעם ממלכה קטנה סביב אגם גדול. האגם סיפק מי שתייה לתושביה, אפשר להשקות שדות ואיכרים, אפשר לדייגים לדוג דגים. כל הממלכה נהנתה ממי האגם.

**אוכלוסיית הממלכה דאגה מאוד. הם הלכו
לארמון של המלך והתלוננו "אין לנו יותר
מים לשתיה ובישול" בכו האמהות והילדים.
"אין לנו במה להשקות שדות ופרדסים"
התלוננו האיכרים. "איננו יכולים לדוג יותר,
ממה נתפרנס?" קראו הדייגים.**

**שנה אחד הייתה בצורת קשה וחום גבוה.
גשם לא ירד אפילו פעם אחד. האגם
התייבש כולו ונשארה רק אדמת קרקעית
סדוקה.**

הגנרל הראשון נסע מזרחה, לכוון בו עולה השמש.

המלך התעצב מאוד. הוא קרא לארבעת הגנרלים שלו ושלח אותם לעולם לחפש מקור מים.

**הגנרל השלישי נסע מערבה, לשם איפה
שהשמש שוקעת בערב.**

**הגנרל השני יצא דרומה, לאזורי החום
והאבק.**

**ימים ולילות חיפשו ארבעת הגנרלים מקור
מים כלשהו. הם חיפשו בכל מקום שניתן
היה להגיע אליו, במקום גבוה כמו הר
ובמקום נמוך כמו גיא עמוק, אך כל
החיפושים היו לשווא.**

**והגנרל הרביעי יצא צפונה בעקבות כוכב
הצפון שבעגלה הגדולה, הזורחת בשמיים.**

הגנרל הרביעי לא חזר מהר. הוא דאג מאוד לגורל הממלכה ולא רצה לאכזב את מלכו ואת תושבי הממלכה. הוא המשיך לחפש ויום אחד, כשישב עייף ומיואש בצד הדרך, ראה אישה מתקרבת אליו.

שלושה גנרלים חזרו מיואשים אל האגם היבש, אל המלך שלהם, וסיפרו "לא מצאנו מים בשום מקום. חיפשנו ימים ולילות, למעלה ולמטה, אך לא ראינו אף טיפת מים."

והאישה אמרה "אני באה מכפר שלא רחוק
מכאן. גם לנו אין מים, אך יש לנו דבר אחר
במקומו. קוראים לזה קרח. בוא אתי ואראה
לך."

האישה ראתה את האדם, לבוש שריון
מפואר, אך יושב שקוע בעצב מר. היא
התיישבה לידו ושאלה כיצד ניתן לעזור לו.
והוא סיפר לה על מולדתו, על האגם היבש
ועל חיפושיו אחרי מים.

שמח מאוד הגנרל, שבר חלק גדול מגליד קרח ענק ושם אותו על עגלה שלו. קשר אותו היטב בחבלים כדי שהגליד לא ייפול ויצא בדרך הביתה.

והיא הובילה אותו למערה גדולה שבהר. ובתוך המערה ראה הגנרל גלידי קרח ענקיים שמהם טפטפו מים. "זה מקור המים שלנו" אמרה האישה. "קח אתך אחד כזה ומעולם לא יחסרו מים בממלכה שממנה באת."

**בממלכה שסביב האגם לא ידעו קרח מהו.
כולם הסתכלו בפליאה על חתיכת קרח
הקטנה ושמעו את דבריו של הגנרל,
שהסביר כי מהחתיכה כזו מוציאים מים
בארצות נכר.**

**ארוכה הייתה הדרך ממערת הקרח אל
מולדתו של הגנרל. הוא נסע ביום ובלילה
ולא עצר בדרך, שמח שמצא פתרון איך
להציל את הממלכה. אך בדרך גליד הקרח
התחיל להמס. הוא נעשה כל יום קטן יותר
ויותר. וכשהגנרל הגיע בסוף אל ארמון
המלך, לא נשאר מהגליד אלא חתיכה
קטנה.**

**הפועלים יצאו מהר עם חתיכת הקרח
לשדה, חפרו גומה והכניסו את חתיכת
הקרח הקטנה פנימה. הם רצו כבר לכסות
את הגומה, אך קרני השמש נפלו על
חתיכת הקרח הקטנה והיא נעלמה לגמרי.**

**"אם כך" קרא המלך "זה צריך להיות זרע
של מים." והוא ציווה על פועלים לקחת את
הקרח לשדה ולטמון אותו בקרקע.**

חפרו כך בערב ועד חצות הלילה עד שלא
היה להם כוח יותר. עייפים נשכבו ליד הבור
העמוק ונרדמו חזק.

הפועלים נבהלו מאוד כי חשבו ש"זרע
המים" שקע לעומק והתחילו לחפור במקום
כדי לחפש אותו. הם חפרו במרץ וירדו
עמוק יותר ויותר,

**בסקרנות הוא הביט לבור ואז קרא
בהתפעלות "התעוררו אנשים יקרים שלי.
זרע המים נבט! מים עומדים כאן בתוך
הבור!"**

**בבוקר בא המלך לשדה ועוד מרחוק ראה
את ערמות האדמה הגבוהות שמסביב
לבור ואת הפועלים הישנים לידן.**

כך קמה הבאר הראשונה.